

СВЕТИ САВА И БОГАТИ ГАВАН

Некад је Гаван био најбогатији човек на свету. Али био је то човек тврд, немилостив и ником није ништа давао. Био је заслужио Божју казну, кад је једног дана дошао Свети Сава пред његове дворове као просјак.

Гаван је баш тада стригао овце и скупљао вуну са слугама. Чим је угледао просјака, сакрио се у вуну, а слугама заповедио: ако просјак заиште вуну, нека кажу да ту није господар и да они не смеју ни длаке дати.

Како Свети Сава назва Бога, слуге заграјаше:

- Иди, просјаче! Газда није код куће, не можемо ти ништа дати!

А светац, знајући шта је Гаван учинио, прекрсти штапом преко вуне и повиче:

- Излази, медведе, у гору!

Место човека изишао је из вуне медвед и упутио се у планину. Тако је постао медвед.

После тога Свети Сава оде у Гаванову кућу, где затражи преноћиште.

Гаванова жена одбије га и припрети да ће пустити псе на њега, ако се одмах не удаљи. Он је тада дотакне штапом и повиче:

- Излази, веверице, у гору!

Жена се претворила у веверицу и оде у гору. Тако је постала веверица.

Свети Сава оде у једну колибицу, где је живела једна служавка богатог Гавана. Била је то пука сиротица, имала је неколико деце и с муком их хранила.

Кад год је месила хлеб код богатог Гавана, она је одлазила својој колибици с теставим рукама, па их је прала у суду и том водом хранила децу. Запазила то Гаванова жена, па јој забранила да иде кући, док пред њом не опере тесто с руку. Немајући чиме да храни децу, жена је туцала церову кору, па правила погаче и јадна деца су то јела у невољи место хлеба.

Тако је било и кад је Свети Сава дошао и потражио преноћише. Сирота жена примила га као госта да не може лепше бити. Али, кад је светац заискао нешто да једе, жена му је одговорила да нема ништа. Тада Свети Сава рече:

- Вади погачу испод сача!

Жена се нађе у чуду, јер је добро знала да је ставила истуцану кору да се пече. Али светац помери сâм штапом сач, те се указа лепа и бела погача. Жена се нађе у чуду, па узе погачу и подели је гладној деци.

Кад су деца била сита, Свети Сава рече жени:

- Узми коња, па хајде с децом у поље. Догод коњ сâм не стане, немој се заустављати. Где коњ буде стао, тамо гради себи стан!

Позвао светац Гаванове слуге и рекао им:

- Идите у кућу, узмите само торбе које висе у Гавановој одаји, па одмах идите на брег!

Жена је послушала Светог Саву, узела коња и кренула с децом одатле. Зауоставила се на оном месту, где је коњ сâм стао. Ту се жена настанила и место се после прозвало Коњиц.

Послушали су Светог Саву и чобани. Узели су из Гаванове куће само торбе и изишли на брдо. Тамо су видели да у торбама има само онолико пара колико су код Гавана заслужили. Ни паре више, ни паре мање!

Тада је Свети сава прекрстио штапом и од Гаванових дворова постало је језеро.

